

1 sön i Fastan

Psalmer: 135, Ps31, 141, 442, 400, 456

Texter: 1 Mos 4:3-7, Jak 1:12-16, **Matt 16:21-23**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus, du blev lydig intill döden, döden på korset, för att friköpa oss från syndens skuld. Din uppståndelse är kvittot på full betalning. Vi vill tacka dig för att du stod fast och vandrade den väg Gud bestämt för vår frälsning. Amen.

Jesus förutsade sitt lidande, sin död och uppståndelse vid tre tillfällen, två gånger medan han och lärjungarna var kvar i Galiléen och tredje gången sedan de påbörjat vandringen upp till Jerusalem, strax innan de kom till Jeriko. Han undervisade också vid andra tillfällen om sin död och uppståndelse men inte så klart och detaljerat som vid dessa tre tillfällen. Men lärjungarna förstod ändå inte vad han menade.

Och visst, det är svårt att förstå för alla. Vi har alla ett samvete som anklagar oss och bekräftar att vi står med skuld inför Gud. Och vi måste alla dö. Den ekvationen är skrämmande. Det är jobbigt att dö, men det är inte det som skrämmer. Man är rädd för vad som kommer efter döden för samvetet säger att Gud ska döma oss för våra synder. Människors lösningsförslag är begränsade till fyra varianter. Den första är att man förnekar Gud existens. Men att inte vilja inse verkligheten påverkar inte verkligheten. En annan är att man försöker bli en bättre människa. Det är bra om alla försöker det men det räcker inte inför Gud som säger: *Ni ska vara heliga, för jag är helig*. En tredje är att man jämför sig med andra som är värre och kommer fram till att man är en jämförelsevis bra människa. Det räcker inte heller av samma anledning. Inte heller att försöka uppväga sina synder och misstag med extra goda gärningar. Människor har svårt att förstå att det krävs något så grymt och orättvist att en helt oskyldig måste ta vårt straff för att vi ska gå fria. Israels folk blev förberedda att ta emot Frälsaren när tiden var inne. De fick en större förståelse för Guds krav genom offertjänsten. De fick inpräntat att utan att blod utgjuts ges ingen förlåtelse. Det anspelade Johannes döparen på när han hänvisade till Jesus och sa: *Se, Guds lamm som tar bort världen synder*.

När Jesus förutsa sitt lidande, sin död och uppståndelse förberedde han lärjungarna för vad som skulle komma, och att ingenting gick fel när han sedan blev utlämnad till lidande och död. Nej, han utgav sig själv i döden, allt enligt Guds plan för vår frälsning. Ingen tog hans liv utan han gav sitt liv för vår skull.

Jesus säger att han *måste* gå till Jerusalem och lida mycket. Det *måste* ske därför att Gud hade bestämt att frälsa världen på detta sätt genom sin enfödde Sons ställföreträdande död. Villigt underkastade sig Jesus Faderns beslut och blev lydig intill döden på korset.

Gud har sedan världens grundläggning bestämt att frälsa oss genom Jesu Kristi blod. Det blev förutsagt om Frälsaren från begynnelsen - från syndafallets dag. När tiden var inne sände Gud sin enfödde Son att bli en människa som vi för att göra och lida det vi är skyldiga. Guds kärlek till en fallen värld blir uppenbar i Jesu offer.

Men Jesu förutsägelser gällde inte bara hans lidande och död utan också hans uppståndelse på tredje dagen. Jesus förutsade sin seger över synd och död och sin triumf över ondskans makter. Han hade makt att ge sitt liv och att ta det tillbaka.

Jesu uppståndelse var en gudomlig bekräftelse på att han fullbordat allt som krävdes för vår frälsning genom sin lydnad, sitt lidande och sin död. Jesu uppståndelse är Guds avlösning av hela den syndiga världen. Jesu uppståndelse bekräftar offentligt att världens synder verkligen blev borttagna när han offrade sig själv som Guds sanna offerlamm. All vår missgärning blev lagd på honom. Han tog straffet för vår synd. Han led helvetets ångest i sin själ utgav sin kropp i döden och utgöt sitt blod på korset. Så långt i passionshistorien ser vi honom bära världens synd i sin kropp. Men på tredje dagen framträdde han inte tyngd av synd utan i härlighet och ära. Så här räknar Gud: synden blev tagen från oss och lagd på honom och i uppståndelsen ser vi den inte längre hos honom. Vart har den då tagit vägen? Världens synder blev sonade på korset och genom hans blod har vi förlåtelse för alla synder.

Apostlarna gick sedan ut och förkunnade: *Hos ingen annan finns frälsningen. Inte heller finns det under himlen något annat namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta.*” (Apg 4:12) Det är därför detta budskap gått ut till alla förskräckta syndare: *Tro på Herren Jesus så blir du frälst.*

När Jesus förutsa sitt lidande blev lärjungarnas spontana reaktion att säga emot. De ville skona honom. Det var Petrus som sade emot honom men de andra var nog på hans sida. Han sa vad alla tänkte: ”*Gud är nådig mot dig, Herre. Detta ska aldrig hända dig*”. Hur kunde han säga något sådant? Bara strax tidigare hade Petrus som alla lärjungarnas talesman bekänt om Jesus: ”*Du är Messias, den levande Gudens Son*”. Messias, den levande Gudens Son, säger man inte emot utan tror och bekänner.

Petrus blev strängt tillrättavisad. Jesus sade till honom: ”*Gå bort ifrån mig, Satan! Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar*”. Det visar att fast vi blivit Jesu lärjungar och förts fram till att avlägga den goda bekännelsen så måste vi hela tiden vara på vakt. I andlig ting får vi aldrig lita på våra egna tankar, intuition eller känslor. När det gäller de andliga tingen är Guds ord det enda ljus vi har. Det beroendet växer vi aldrig ifrån. I tron på Kristi ord börjar vi vår vandring som Jesu lärjungar, och vid Kristi ord ska vi också förbli. Jesus säger på ett ställe: ”*Om ni förblir i mitt ord är ni i sanning mina lärjungar*”. Om något är svårt att förstå ska vi i ödmjukhet be att Gud ger oss insikt. Tids nog ska morgonstjärnan gå upp i våra hjärtan så som Kristus har lovat.

Det kan låta väldigt bryskt av Jesus att säga till sin älskade vän och lärjunge: ”*Gå bort ifrån mig Satan*”. Men dessa ord säger något om innehållet i Petrus motsägelse. Hans ord var i sak samma som djävulens frestelse i öknen efter Jesu dop. Djävulen försökte intala honom att gå en enklare väg än den Gud utstakat för honom. Petrus frestade honom till samma sak. Jesus hade just förklarat för honom att han *måste* gå upp till Jerusalem. Så var Guds beslut och Jesus var sänd att fullgöra detta. Petrus sade tvärt emot. Petrus fick här göra den smärtsamma erfarenheten hur lätt det är att bli bedragen att agera för den onde som har hela världen i sitt våld. Han är den främste av alla influencers. Jakob och Johannes fick göra samma erfarenhet som Petrus. De ville strida för Jesus. När de ville kalla ner eld från himlen över dem som inte tog emot Jesus, sa han: *Ni vet inte vilken ande som influerar er*. Vi måste vara på vår vakt och ständigt pröva våra tankar och vår attityd med Kristi ord som han säger: *Om ni förblir i mitt ord är ni i sanning mina lärjungar*

Av kärlek till oss ovärdiga utförde Kristus ensam allt som var nödvändigt för vår frälsning. Inte ens hans närmaste gav honom något stöd när han gick till sitt lidande. När han gick upp till Jerusalem för att utge sig själv för världens synder sade de först emot honom, de somnade när de skulle vaka med honom, de övergav honom och Petrus förnekade honom tre gånger. Fast också hans närmaste på detta sätt visade sin ovärdighet gick Jesus villigt och kärleksfullt för att offra sitt liv för dem och för oss, och för alla. Han vann den eviga frälsningen åt oss utan att vi på minsta sätt förtjänat det. Han ensam har vunnit seger och är värdig evig ära. Ingen människa har något att berömma sig av inför Gud. Men i Jesu uppståndelse är vi frikända och kan jubla och vara glada. Det är en stor nåd att Gud har uppenbarat sitt evangelium för oss och riktat våra blickar till Kristi offer. På det sättet har han räckt oss syndare frälsningens gåva att ta emot genom tron på Kristus.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, du ensam har vunnit en evig frälsning åt oss ovärdiga. Dig tillhör äran i evigheters evighet. Bevara oss så att vi inte blir bedragna, varken av våra egna tankar eller andras, utan förblir vid ditt ord. Ditt ord är våra fötters lykta och ett ljus på vår stig. Amen.